

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 15ης Νοεμβρίου 2012*

«Αίτηση αναίρεσως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ) — Λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων εις βάρος ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Άρθρο 296 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας»

Στην υπόθεση C-417/11 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 5 Αυγούστου 2011,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τους M. Bishop και B. Driessen, καθώς και από την E. Dumitriu-Segnana,

αναιρεσείον,

υποστηριζόμενο από:

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues και E. Ranavoson,

παρεμβαίνουσα στη διαδικασία αναίρεσως,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Nadiany Bamba**, κάτοικος Abidjan (Ακτή του Ελεφαντοστού), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον P. Haïk, στη συνέχεια, από τον P. Maisonneuve, avocats,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους E. Cujjo και M. Κωσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, προεδρεύουσα του τρίτου τμήματος, K. Lenaerts (εισηγητή), E. Juhász, Γ. Αρέστη και J. Malenovský, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

γραμματέας: V. Tourrès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Σεπτεμβρίου 2012,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή του αναιρέσεως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Ιουνίου 2011, T-86/11, Bamba κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2011, σ. II-2749, στο εξής: αναιρεσιβαλλομένη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 36), καθώς και τον κανονισμό (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 1), (στο εξής, αντιστοίχως: επίμαχη απόφαση και επίμαχος κανονισμός, καθώς και, από κοινού: επίμαχες πράξεις), κατά το μέρος που αφορούν τη Nadiany Bamba.

Το νομικό πλαίσιο και το ιστορικό της διαφοράς

- 2 Η N. Bamba έχει την ιθαγένεια της Δημοκρατίας της Ακτής του Ελεφαντοστού.
- 3 Στις 15 Νοεμβρίου 2004 το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 1572 (2004) με το οποίο διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι η κατάσταση στην Ακτή του Ελεφαντοστού εξακολουθούσε να εγκυμονεί κινδύνους για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια στην περιοχή και αποφάσισε να επιβάλει ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του εν λόγω κράτους.
- 4 Δυνάμει του άρθρου 14 του ψηφίσματος 1572 (2004) συστάθηκε επιτροπή (στο εξής: επιτροπή κυρώσεων) στην οποία ανατέθηκε, μεταξύ άλλων, να προσδιορίσει ποια πρόσωπα και ποιες οντότητες εμπίπτουν στα επιβαλλόμενα με τα άρθρα 9 και 11 του εν λόγω ψηφίσματος περιοριστικά μέτρα όσον αφορά τις μετακινήσεις και τις δεσμεύσεις κεφαλαίων, χρηματικών περιουσιακών στοιχείων και οικονομικών πόρων, καθώς και να ενημερώνει τον σχετικό κατάλογο. Ουδέποτε η επιτροπή κυρώσεων έκρινε ότι πρέπει να ληφθούν τέτοια μέτρα κατά της N. Bamba.
- 5 Κρίνοντας αναγκαία την εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας λήψη μέτρων προς εφαρμογή του ψηφίσματος 1572 (2004), το Συμβούλιο εξέδωσε στις 13 Δεκεμβρίου 2004 την κοινή θέση 2004/852/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 368, σ. 50).
- 6 Στις 12 Απριλίου 2005 το Συμβούλιο, κρίνοντας αναγκαία την έκδοση κανονισμού για την εφαρμογή σε κοινοτικό επίπεδο των μέτρων που περιγράφονται στην κοινή θέση 2004/852, εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 560/2005, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 95, σ. 1).

- 7 Η ισχύς της κοινής θέσεως 2004/852 παρατάθηκε και το περιεχόμενό της τροποποιήθηκε επανειλημμένως, στη συνέχεια δε καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την απόφαση 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 285, σ. 28).
- 8 Στις 31 Οκτωβρίου και 28 Νοεμβρίου 2010 διεξήχθησαν εκλογές για την ανάδειξη του Προέδρου της Δημοκρατίας της Ακτής του Ελεφαντοστού.
- 9 Στις 3 Δεκεμβρίου 2010 ο ειδικός αντιπρόσωπος του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για την Ακτή του Ελεφαντοστού πιστοποίησε το τελικό αποτέλεσμα του δεύτερου γύρου των προεδρικών εκλογών το οποίο ανακοινώθηκε από τον πρόεδρο της ανεξάρτητης εφορευτικής επιτροπής στις 2 Δεκεμβρίου 2010 και όριζε τον Alassane Ouattara ως νικητή των προεδρικών εκλογών.
- 10 Στις 13 Δεκεμβρίου 2010 το Συμβούλιο τόνισε τη σημασία των προεδρικών εκλογών της 31ης Οκτωβρίου και 28ης Νοεμβρίου 2010 για την αποκατάσταση της ειρήνης και της σταθερότητας στην Ακτή του Ελεφαντοστού, δηλώνοντας ότι η κυρίαρχη βούληση του λαού της Ακτής του Ελεφαντοστού πρέπει οπωσδήποτε να γίνει σεβαστή. Έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα του ειδικού αντιπροσώπου του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για την Ακτή του Ελεφαντοστού στο πλαίσιο της σχετικής με την πιστοποίηση των αποτελεσμάτων αποστολής του και συνεχάρη τον Α. Ouattara για την εκλογή του στην προεδρία της Δημοκρατίας της Ακτής του Ελεφαντοστού.
- 11 Στις 17 Δεκεμβρίου 2010 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε το σύνολο των πολιτικών και στρατιωτικών παραγόντων της Ακτής του Ελεφαντοστού που δεν είχαν ακόμη αποδεχθεί την εξουσία του δημοκρατικά εκλεγμένου Προέδρου Α. Ouattara να το πράξουν. Εξέφρασε τη βούληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιβάλει κυρώσεις ειδικά καθ' όσων εξακολουθούσαν να μην επιτρέπουν τον σεβασμό της κυρίαρχης βουλήσεως του λαού της Ακτής του Ελεφαντοστού.
- 12 Το Συμβούλιο, προκειμένου να επιβάλει, όσον αφορά τη μετακίνηση, περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων τα οποία, μολοντί δεν έχουν κατονομαστεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή την επιτροπή κυρώσεων, παρακωλύουν την ειρηνευτική διαδικασία και τη διαδικασία εθνικής συμφιλίωσης στην Ακτή του Ελεφαντοστού, ιδίως όσων συνιστούν απειλή για την αίσια περάτωση της εκλογικής διαδικασίας, εξέδωσε την απόφαση 2010/801/ΚΕΠΠΑ, της 22ας Δεκεμβρίου 2010, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/656 του Συμβουλίου (ΕΕ L 341, σ. 45). Ο κατάλογος των προσώπων αυτών περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/656.
- 13 Στις 14 Ιανουαρίου 2011 το Συμβούλιο εξέδωσε την επίμαχη απόφαση.
- 14 Στις αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 7 της εν λόγω αποφάσεως εκτίθενται τα εξής:
  - «(2) Στις 13 Δεκεμβρίου 2010, το Συμβούλιο υπογράμμισε τη σημασία των προεδρικών εκλογών της 31ης Οκτωβρίου και της 28ης Νοεμβρίου 2010 για την επάνοδο της Ακτής του Ελεφαντοστού στην ειρήνη και τη σταθερότητα και δήλωσε ότι η κυρίαρχη βούληση που εξέφρασε ο λαός της Ακτής του Ελεφαντοστού πρέπει απαραίτητως να γίνει σεβαστή.
  - (3) Στις 17 Δεκεμβρίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε όλους τους πολιτικούς και στρατιωτικούς ηγέτες της Ακτής του Ελεφαντοστού που δεν το έχουν πράξει ακόμη, να τεθούν υπό την εξουσία του δημοκρατικά εκλεγμένου Προέδρου Alassan Ouattara.
  - (4) Στις 22 Δεκεμβρίου 2010, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση [2010/801] για την επιβολή ταξιδιωτικών περιορισμών εναντίον όσων παρεμποδίζουν τις διαδικασίες ειρήνευσης και εθνικής συμφιλίωσης και ιδίως απειλούν την επιτυχία της εκλογικής διαδικασίας.

- (5) Στις 11 Ιανουαρίου 2011, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2011/17/ΚΕΠΠΑ για την τροποποίηση της απόφασης [2010/656] προκειμένου να συμπεριληφθούν και άλλα πρόσωπα στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε ταξιδιωτικούς περιορισμούς.
- (6) Λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού, θα πρέπει να επιβληθούν πρόσθετα περιοριστικά μέτρα κατά των προσώπων αυτών.
- (7) Επιπλέον, ο κατάλογος των προσώπων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα που αναφέρονται στο Παράρτημα II της απόφασης [2010/656], θα πρέπει να τροποποιηθεί και να επικαιροποιηθούν οι πληροφορίες που αφορούν ορισμένα πρόσωπα του καταλόγου.»

15 Κατά το άρθρο 1 της επίμαχης αποφάσεως:

«Η απόφαση [2010/656] τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“Άρθρο 5

1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, από:

[...]

β) τα απαριθμούμενα στο Παράρτημα II πρόσωπα ή οντότητες που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του Παραρτήματος I και τα οποία παρεμποδίζουν τις διαδικασίες ειρήνευσης και εθνικής συμφιλίωσης και ιδίως απειλούν την επιτυχία της εκλογικής διαδικασίας ή ευρίσκονται στην κατοχή οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, από αυτά ή από πρόσωπα τα οποία ενεργούν εξ ονόματός τους ή υπό την εποπτεία τους.

2. Κανένα κεφάλαιο, χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή οικονομικός πόρος δεν τίθεται, είτε άμεσα είτε έμμεσα, στη διάθεση των προσώπων ή των οντοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ούτε και διατίθενται προς όφελος αυτών.

[...]”

2) Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: “Άρθρο 10

[...]

3. Τα αναφερόμενα [...] και στο άρθρο 5, παράγραφος 1 στοιχείο β’, μέτρα επανεξετάζονται σε τακτά διαστήματα και, τουλάχιστον, κάθε δώδεκα μήνες. Παύουν να εφαρμόζονται σε σχέση με τα συγκεκριμένα πρόσωπα ή οντότητες, εφόσον το Συμβούλιο καθορίσει, σύμφωνα με την αναφερόμενη στο άρθρο 6, παράγραφος 2, διαδικασία, ότι δεν πληρούνται πλέον οι αναγκαίοι όροι για την εφαρμογή τους.”»

16 Το άρθρο 2 της επίμαχης αποφάσεως ορίζει τα εξής:

«Το Παράρτημα II της απόφασης [2010/656] αντικαθίσταται από το Παράρτημα της παρούσας απόφασης.»

17 Στις 14 Ιανουαρίου 2011 το Συμβούλιο εξέδωσε επίσης τον επίμαχο κανονισμό.

18 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 και 4 του κανονισμού αυτού ορίζουν τα εξής:

«(1) Η απόφαση [2010/656], όπως τροποποιήθηκε [με την επίμαχη απόφαση], προβλέπει τη θέσπιση περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων τα οποία, παρά το γεγονός ότι δεν καθορίζονται από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (ΗΕ) ή την επιτροπή κυρώσεων, παρεμποδίζουν τη διαδικασία ειρήνευσης και εθνικής συμφιλίωσης στην Ακτή του Ελεφαντοστού και ιδίως απειλούν την επιτυχία της εκλογικής διαδικασίας, καθώς επίσης κατά νομικών προσώπων, οντοτήτων ή οργανισμών που ανήκουν ή ελέγχονται από τέτοια πρόσωπα και κατά προσώπων, οντοτήτων ή οργανισμών τα οποία ενεργούν εξ ονόματός τους ή υπό την εποπτεία τους.

[...]

(4) Η εξουσία για την τροποποίηση των καταλόγων στα Παραρτήματα I και ΙΑ του κανονισμού [560/2005] θα πρέπει να ασκείται από το Συμβούλιο, λόγω της σαφούς απειλής για την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια που θέτει η κατάσταση στην Ακτή του Ελεφαντοστού, καθώς και για να εξασφαλισθεί η συνοχή με τη διαδικασία για την τροποποίηση και επανεξέταση των Παραρτημάτων I και II της απόφασης [2010/656].»

19 Κατά το άρθρο 1 του επίμαχου κανονισμού:

«Ο κανονισμός [560/2005] τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“Άρθρο 2

1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οικονομικοί πόροι που ανήκουν στην κυριότητα ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο των φυσικών ή νομικών προσώπων, οντοτήτων ή οργανισμών που απαριθμούνται στο Παράρτημα I ή στο Παράρτημα ΙΑ.

2. Απαγορεύεται η διάθεση, άμεσα ή έμμεσα, κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που απαριθμούνται στο Παράρτημα I ή στο Παράρτημα ΙΑ ή προς όφελος αυτών.

[...]”

5. Το Παράρτημα ΙΑ περιλαμβάνει τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες και οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', της απόφασης [2010/656], όπως τροποποιήθηκε.

[...]”

[...]

7) [Προστίθεται] το ακόλουθο άρθρο:“Άρθρο 11α

[...]

2. Όταν το Συμβούλιο αποφασίζει ότι ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμός υπόκεινται στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, τροποποιεί αναλόγως το Παράρτημα ΙΑ.

3. Το Συμβούλιο γνωστοποιεί την απόφασή του, συμπεριλαμβανομένων των λόγων εγγραφής στον κατάλογο, στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, είτε άμεσα, εάν η διεύθυνσή του είναι γνωστή, είτε με δημοσίευση ανακοίνωσης, παρέχοντας τη δυνατότητα στο εν λόγω φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό να υποβάλει παρατηρήσεις.

4. Όταν υποβάλλονται παρατηρήσεις ή παρουσιάζονται σημαντικά νέα στοιχεία, το Συμβούλιο επανεξετάζει την απόφασή του και ενημερώνει αναλόγως το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, την οντότητα ή τον οργανισμό.

[...]

6. Ο κατάλογος του Παραρτήματος ΙΑ επανεξετάζεται κατά τακτά διαστήματα, και τουλάχιστον κάθε 12 μήνες.”

[...]

10) Το κείμενο που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι παρεμβάλλεται στον κανονισμό [560/2005] ως Παράρτημα ΙΑ.»

20 Το Συμβούλιο, με τις επίμαχες πράξεις, περιέλαβε για πρώτη φορά το όνομα της N. Bamba μεταξύ των ονομάτων των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα δεσμεύσεως κεφαλαίων. Στο σημείο 6 του πίνακα Α του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/656, όπως τροποποιήθηκε με την επίμαχη απόφαση, και στο σημείο 6 του παραρτήματος ΙΑ του κανονισμού 560/2005, όπως τροποποιήθηκε με τον επίμαχο κανονισμό, η αναγραφή του ονόματός της συνοδευόταν από τις ακόλουθες αιτιολογίες: «Διευθύντρια του ομίλου Cyclone που εκδίδει την εφημερίδα “Le temps”: Παρακώλυση της διαδικασίας ειρήνευσης και συμφιλίωσης με υποκίνηση του κοινού στο μίσος και στη βία και συμμετοχή σε εκστρατείες παραπληροφόρησης σχετικά με τις προεδρικές εκλογές του 2010».

21 Στις 18 Ιανουαρίου 2011 το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση απευθυνόμενη στα πρόσωπα και τις οντότητες έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2010/656 και στον κανονισμό 560/2005 (ΕΕ 2011, C 14, σ. 8, στο εξής: ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2011). Στην ανακοίνωση του Συμβουλίου γίνεται μνεία της αποφάσεώς του να περιλάβει τα πρόσωπα και τις οντότητες που κατονομάζονται στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/656, όπως τροποποιήθηκε με την επίμαχη απόφαση, και στο παράρτημα ΙΑ του κανονισμού 560/2005, όπως τροποποιήθηκε με τον επίμαχο κανονισμό, στους καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα τα οποία προβλέπονται στις πράξεις αυτές. Επιπλέον, επιστάται η προσοχή των εν λόγω προσώπων και οντοτήτων στο γεγονός ότι δύνανται να υποβάλουν αίτημα στις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους, προκειμένου να τους δοθεί η άδεια να χρησιμοποιήσουν τα δεσμευμένα κεφάλαια για την κάλυψη βασικών αναγκών ή για τη διενέργεια συγκεκριμένων πληρωμών. Διευκρινίζεται επίσης ότι τα εν λόγω πρόσωπα ή οντότητες δύνανται να του υποβάλουν αίτημα για επανεξέταση της αποφάσεως με την οποία περιελήφθησαν στους ως άνω καταλόγους, επισυνάπτοντας δικαιολογητικά έγγραφα. Τέλος, γίνεται μνεία της δυνατότητας ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως του Συμβουλίου «ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 275, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ] και στο άρθρο 263, [τέταρτο και έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ]».

Η πρωτοβάθμια διαδικασία και η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Φεβρουαρίου 2011, η N. Bamba άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά των επίμαχων πράξεων, καθόσον την αφορούν.

23 Επετράπη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

- 24 Προς στήριξη της προσφυγής της, η N. Bamba προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως.
- 25 Ο πρώτος από τους λόγους αυτούς, ο οποίος αφορούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, είχε τρία σκέλη. Το δεύτερο σκέλος αφορούσε το γεγονός ότι οι επίμαχες πράξεις δεν προβλέπουν την κοινοποίηση εμπειριστατωμένης αιτιολογίας σχετικά με την εγγραφή του ονόματος της N. Bamba στους επίμαχους καταλόγους.
- 26 Αφού διαπίστωσε, στις σκέψεις 38 και 57 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, τόσο κατά την απόφαση 2010/656 όσο και κατά τον κανονισμό 560/2005, στα πρόσωπα, φορείς και οργανισμούς έναντι των οποίων λαμβάνονται περιοριστικά μέτρα πρέπει να κοινοποιούνται οι λόγοι για τους οποίους αποφασίστηκε να περιληφθούν στους προβλεπόμενους στο παράρτημα II της εν λόγω αποφάσεως και στο παράρτημα IA του εν λόγω κανονισμού καταλόγους, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν, εν προκειμένω, οι λόγοι αυτοί είχαν κοινοποιηθεί στη N. Bamba, ώστε να της παρέχεται η δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας και το δικαίωμά της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.
- 27 Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στις σκέψεις 47 και 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη σχετική νομολογία που αφορά το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πράξεως του Συμβουλίου περί επιβολής περιοριστικών μέτρων όπως τα επίμαχα εν προκειμένω. Στη συνέχεια έκρινε, στις σκέψεις 49 έως 51 της εν λόγω αποφάσεως, ότι τόσο οι λόγοι που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 7 της επίμαχης αποφάσεως και στην αιτιολογική σκέψη 4 του επίμαχου κανονισμού, στους οποίους γίνεται μνεία της κρισιμότητας της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού και της σαφούς απειλής κατά της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας την οποία αποτελεί η κατάσταση αυτή, όσο και οι λόγοι που εκτίθενται στο σημείο 6 του πίνακα A του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/656 και στο σημείο 6 του πίνακα A του παραρτήματος IA του κανονισμού 560/2005 σε σχέση με τη N. Bamba, οι οποίοι παρατίθενται στη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως, αποτελούσαν «παράθεση ασαφών και γενικών εκτιμήσεων» και όχι «ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους [το Συμβούλιο εκτίμησε], ασκώντας τη διακριτική εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, ότι [στη N. Bamba έπρεπε] να επιβληθούν τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα».
- 28 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα ακόλουθα:
- «[...] η αναφορά ότι η [N. Bamba] είναι διευθύντρια του ομίλου Cyclone, ο οποίος εκδίδει την εφημερίδα «Le temps», δεν αποτελεί περίπτωση με βάση την οποία καθίσταται δυνατή η επαρκής και ειδική αιτιολόγηση των προσβαλλόμενων πράξεων σε σχέση με την προσφεύγουσα. Ειδικότερα, η ως άνω αναφορά δεν καθιστά σαφές πώς ακριβώς η [N. Bamba] προέβη σε ενέργειες συνιστάμενες στην παρακώλυση της διαδικασίας ειρηνεύσεως και συμφιλίωσεως υποδαυλίζοντας το μίσος και τη βία και συμμετέχοντας σε εκστρατείες παραπληροφόρησης σχετικά με τις προεδρικές εκλογές του 2010. Δεν έχει προβληθεί κανένα συγκεκριμένο στοιχείο κατά της [N. Bamba] με βάση το οποίο να μπορεί να δικαιολογηθεί η λήψη των επίμαχων μέτρων».
- 29 Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε, στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από κανένα στοιχείο δεν προέκυπτε ότι, υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, η λεπτομερής δημοσίευση των αιτιάσεων που προβλήθηκαν εις βάρος της N. Bamba θα προσέκρουε σε επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος σχετικούς με την ασφάλεια της Ένωσης και των κρατών μελών της ή σχετικούς με τις διεθνείς τους σχέσεις ή θα έβλαπτε τα έννομα συμφέροντα της N. Bamba, διότι θα μπορούσε να βλάψει σοβαρά τη φήμη της.
- 30 Στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι καμία συμπληρωματική αιτιολογία δεν κοινοποιήθηκε στη N. Bamba μετά την έκδοση των επίμαχων πράξεων ή κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά την έγγραφη διαδικασία, το Συμβούλιο περιορίστηκε να υπενθυμίσει ότι η N. Bamba περιελήφθη στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων ελήφθησαν περιοριστικά μέτρα λόγω των «ευθυνών της για την εκστρατεία παραπληροφόρησης και υποδαυλίσεως του μίσους και της βίας μεταξύ κοινοτήτων στην

Ακτή του Ελεφαντοστού», προσθέτοντας ότι αυτή υπήρξε «εκ των σημαντικότερων συνεργατών» του Laurent Gbagbo, ήταν δε η «δεύτερη σύζυγός του». Εντούτοις, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο διευκρίνισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι η δεύτερη αυτή ιδιότητά της δεν αποτέλεσε τον λόγο για τον οποίο περιέλαβε τη N. Bamba στους ως άνω καταλόγους.

- 31 Το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε επίσης, στη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι η N. Bamba, μετά την έκδοση των επίμαχων πράξεων ή της ανακοινώσεως που δημοσιεύθηκε την 18η Ιανουαρίου 2011, δεν ζήτησε από το Συμβούλιο να της κοινοποιήσει τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους την περιέλαβε στον επίμαχο κατάλογο ήταν, εν προκειμένω, άνευ σημασίας, καθόσον η υποχρέωση αιτιολογήσεως βάρυνε αποκλειστικώς το Συμβούλιο το οποίο όφειλε να την τηρήσει είτε κατά τον χρόνο κατά τον οποίο αποφάσισε να την περιλάβει στον κατάλογο είτε, τουλάχιστον, το συντομότερο δυνατόν μετά την έκδοση της σχετικής αποφάσεως.
- 32 Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αιτιολογία των επίμαχων πράξεων δεν παρέσχε στη N. Bamba τη δυνατότητα να αμφισβητήσει το κύρος τους ενώπιόν του και ότι εμπόδισε το δικαστήριο αυτό να ασκήσει επ' αυτών έλεγχο νομιμότητας.
- 33 Κρίνοντας ότι δεν ήταν αναγκαία η εξέταση των λοιπών σκελών του πρώτου λόγου ακυρώσεως ούτε του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, ως εκ τούτου, τις επίμαχες πράξεις, κατά το μέρος που αφορούσαν τη N. Bamba.

Αιτήματα των διαδίκων της αναιρετικής δίκης

- 34 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
  - να αποφανθεί αμετακλήτως επί των ζητημάτων που τίθενται με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, καθώς και να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη, και
  - να καταδικάσει τη N. Bamba στα δικαστικά έξοδα στα οποία το εν λόγω θεσμικό όργανο υποβλήθηκε πρωτοδίκως καθώς και στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής δίκης.
- 35 Η N. Bamba ζητεί από το Δικαστήριο:
- να κρίνει απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως·
  - να την απορρίψει και
  - να υποχρεώσει το Συμβούλιο να φέρει τα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 69 επ. του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 36 Η Γαλλική Δημοκρατία, στην οποία επετράπη να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2012, ζητεί από το Δικαστήριο να δεχθεί την αίτηση αναιρέσεως του Συμβουλίου.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 37 Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται σε δύο λόγους. Το Συμβούλιο προβάλλει, κυρίως, έναν λόγο που αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία, κατ' αυτό, υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η αιτιολογία που περιέχεται στις επίμαχες πράξεις δεν ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 296

ΣΛΕΕ. Επικουρικώς, προβάλλει έναν λόγο ο οποίος αφορά την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, παραγνωρίζοντας, στο πλαίσιο της εκ μέρους του εκτιμήσεως της εν προκειμένω τηρήσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκαν οι επίμαχες πράξεις, το οποίο γνώριζε καλά η N. Bamba.

Επί του παραδεκτού

- 38 Η N. Bamba υποστηρίζει ότι οι δύο λόγοι αναιρέσεως είναι अपараδέκτοι διότι στηρίζονται σε νέα πραγματικά επιχειρήματα. Υποστηρίζει ότι, υπό το πρόσχημα της προβολής των δύο αυτών λόγων αναιρέσεως, που αντλούνται από πλάνη περί το δίκαιο, η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως χρησιμοποιείται στην πραγματικότητα από το Συμβούλιο ως «μέσο» προκειμένου αυτό να προτείνει στο Δικαστήριο πραγματικά στοιχεία, στηριζόμενα σε άρθρα που δημοσιεύθηκαν στον Τύπο, τα οποία προηγουμένως δεν είχαν διαβιβασθεί στην ίδια ούτε στο Γενικό Δικαστήριο και τα οποία, επομένως, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ανταλλαγής επιχειρημάτων ενώπιον του δικαστηρίου αυτού.
- 39 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου περιορίζεται σε νομικά ζητήματα.
- 40 Η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως περιορίζεται στην αξιολόγηση της νομικής λύσεως που δόθηκε όσον αφορά τους ισχυρισμούς που συζητήθηκαν ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει μόνον αν η επιχειρηματολογία που περιέχεται στην αίτηση αναιρέσεως προσδιορίζει πλάνη περί το δίκαιο που φέρεται ότι βαρύνει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2000, C-352/98 P, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-5291, σκέψη 35, της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-76/01 P, Eurocoton κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-10091, σκέψη 47, και της 21ης Φεβρουαρίου 2008, C-348/06 P, Επιτροπή κατά Girardot, Συλλογή 2008, σ. I-833, σκέψη 49).
- 41 Το ζήτημα που περιεχομένου της υποχρέωσης αιτιολογήσεως συνιστά νομικό ζήτημα το οποίο υπόκειται στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 20ής Νοεμβρίου 1997, C-188/96 P, Επιτροπή κατά V, Συλλογή 1997, σ. I-6561, σκέψη 24, και της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Røringindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 453).
- 42 Εν προκειμένω, προκύπτει σαφώς από την αίτηση αναιρέσεως ότι, με τους δύο αυτούς λόγους, το Συμβούλιο βάλλει, κατ' ουσίαν, κατά της πλάνης περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε κατά τη γνώμη του το Γενικό Δικαστήριο υπό το πρίσμα του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, κρίνοντας ανεπαρκή την αιτιολογία που περιέχεται στις επίμαχες πράξεις όσον αφορά την αναγραφή του ονόματος της N. Bamba στους καταλόγους του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/656 και του παραρτήματος IA του κανονισμού 560/2005.
- 43 Κατά συνέπεια, οι λόγοι αναιρέσεως είναι παραδεκτοί.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 44 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, τον οποίο προτείνει κυρίως, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τη Γαλλική Δημοκρατία, προβάλλει ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η εκτιθέμενη στις επίμαχες πράξεις αιτιολογία είναι επαρκής.

- 45 Αφενός, υποστηρίζει ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 4, 6 και 7 της επίμαχης αποφάσεως, καθώς και η αιτιολογική σκέψη 4 του επίμαχου κανονισμού, περιέχουν εμπεριστατωμένη περιγραφή της ιδιαίτερας κρίσιμης καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού, η οποία δικαιολόγησε τη λήψη μέτρων κατά των προσώπων των οποίων το όνομα παρατίθεται στους καταλόγους που επισυνάπτονται στις πράξεις αυτές.
- 46 Αφετέρου, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς τα εκτιθέμενα στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, όσα παρατίθενται, ως προς τη N. Bamba, στα παραρτήματα των επίμαχων πράξεων δεν αποτελούν ασαφείς και γενικές εκτιμήσεις, αλλά παρέχουν τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για την εγγραφή του ονόματός της στους καταλόγους προσώπων κατά των οποίων λαμβάνονται περιοριστικά μέτρα. Υπογραμμίζει ότι, πράγματι, λόγω της ιδιότητας της N. Bamba ως διευθύντριας του εκδοτικού ομίλου Cyclone, ο οποίος εκδίδει την εφημερίδα *Le temps*, εμπλεκόμενη στη δημόσια υποδαύλιση του μίσους και της βίας, καθώς και στην εκστρατεία παραπληροφορήσεως που αφορούσε τις προεδρικές εκλογές του τέλους του 2010, ελήφθησαν εις βάρος της τέτοια μέτρα. Προσθέτει ότι ο ρόλος της εφημερίδας *Le temps* στα γεγονότα που ακολούθησαν τις εκλογές στην Ακτή του Ελεφαντοστού είναι παγκοίμως γνωστός στη χώρα αυτή, όπως και στο εξωτερικό.
- 47 Η N. Bamba, υπογραμμίζοντας ότι το Συμβούλιο ουδέποτε της κοινοποίησε άλλα στοιχεία αιτιολογήσεως των επίμαχων πράξεων πλην των εκτιθεμένων στις εν λόγω πράξεις και των περιεχομένων σε ένα άρθρο το οποίο δημοσιεύθηκε στον Τύπο και το οποίο προσκομίσθηκε προς στήριξη του υπομνήματος αντικρούσεως που κατατέθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υποστηρίζει ότι η αναφορά στη θέση της ως διευθύντριας του εκδοτικού ομίλου Cyclone και στο πολιτικό πλαίσιο της Ακτής του Ελεφαντοστού κατά τον χρόνο εκδόσεως των πράξεων αυτών απορρέει από ασαφείς, αόριστες και κατηγορηματικές εκτιμήσεις που δεν συνιστούν επαρκή αιτιολογία προκειμένου να της παράσχουν τη δυνατότητα να αντιληφθεί τους λόγους για τους οποίους ενεγράφη το όνομά της μεταξύ των ονομάτων των προσώπων εις βάρος των οποίων ελήφθησαν περιοριστικά μέτρα και να αμφισβητήσει το βάσιμό τους και προκειμένου να παράσχουν στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του νομιμότητας. Κατά συνέπεια, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αιτιολογία είναι ανεπαρκής.
- 48 Η N. Bamba προσθέτει ότι η εκτίμηση του επαρκούς χαρακτήρα της αιτιολογήσεως της αναγραφής ενός ονόματος στον κατάλογο των προσώπων κατά των οποίων λαμβάνονται περιοριστικά μέτρα μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον υπό το πρίσμα των στοιχείων που έλαβε υπόψη του το οικείο θεσμικό όργανο κατά τον χρόνο λήψεως των μέτρων αυτών. Η αντίθετη λύση, η οποία θα επέτρεπε μια εκ των υστέρων αιτιολογία, συνιστάμενη είτε στην προβολή λόγων που δεν υπήρχαν κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίμαχης πράξεως είτε στην επίκληση προϋφισταμένων στοιχείων τα οποία προσκομίσθηκαν μετά την έκδοση αυτή, δεν πρέπει να γίνει δεκτή, εν ονόματι του σεβασμού των θεμελιωδών επιταγών του δικαιώματος για δίκαιη δίκη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 49 Κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των βλαπτικών πράξεων, η οποία αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον θιγόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η πράξη είναι όντως βάσιμη ή αν ενδεχομένως βαρύνεται με πλημμέλεια δυνάμενη να αποτελέσει λόγο αμφισβητήσεως του κύρους της ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης και, αφετέρου, να παράσχει στα εν λόγω όργανα τη δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της πράξεως αυτής (βλ. αποφάσεις της 2ας Οκτωβρίου 2003, C-199/99 P, *Corus UK* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-11177, σκέψη 145, *Dansk Rørindustri* κ.λπ. κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 462, και της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, C-521/09 P, *Elf Aquitaine* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-8947, σκέψη 148).

- 50 Από την επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου το οποίο εξέδωσε την πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στον μεν θιγόμενο να γνωρίζει τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη των μέτρων, στο δε αρμόδιο δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχό του (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2012, C-539/10 P και C-550/10 P, ΑΙ-Αqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά ΑΙ-Αqsa, σκέψη 138 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 51 Όπως υπογράμμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στον βαθμό που δεν παρέχεται στον θιγόμενο δικαίωμα ακροάσεως πριν από τη λήψη της αρχικής αποφάσεως δεσμεύσεως κεφαλαίων, η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως είναι πολύ σημαντικότερη, καθόσον αποτελεί τη μοναδική εγγύηση που επιτρέπει σ' αυτόν, τουλάχιστον μετά τη λήψη της αποφάσεως αυτής, να ασκήσει επωφελώς τα ένδικα βοηθήματα που έχει στη διάθεσή του για να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως.
- 52 Ως εκ τούτου, η αιτιολογία πράξεως του Συμβουλίου περί επιβολής μέτρων δεσμεύσεως κεφαλαίων, όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να εκθέτει τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο εκτιμά, στο πλαίσιο ασκήσεως της διακριτικής εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, ότι πρέπει να επιβληθούν τέτοια μέτρα στον θιγόμενο.
- 53 Ωστόσο, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της επίμαχης πράξεως και στο πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Δεν απαιτείται να διασαφηνίζει η αιτιολογία όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον ο επαρκής χαρακτήρας μιας αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του γράμματός της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 150, καθώς και ΑΙ-Αqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά ΑΙ-Αqsa, προαναφερθείσα, σκέψεις 139 και 140).
- 54 Ειδικότερα, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου γνωστού στον θιγόμενο, το οποίο του επιτρέπει να γνωρίζει το περιεχόμενο του ληφθέντος εις βάρος του μέτρου (αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-301/96, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-9919, σκέψη 89, και της 22ας Ιουνίου 2004, C-42/01, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-6079, σκέψεις 69 και 70).
- 55 Εν προκειμένω, επισημαίνεται αφενός ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 6 της επίμαχης αποφάσεως, καθώς και στις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 4 του επίμαχου κανονισμού, το Συμβούλιο εκθέτει το γενικό πλαίσιο λόγω του οποίου επεξέτεινε το προσωπικό πεδίο εφαρμογής των μέτρων που θεσπίστηκαν εις βάρος της Δημοκρατίας της Ακτής του Ελεφαντοστού. Εντεύθεν συναγεται ότι αυτό το γενικό πλαίσιο, το οποίο γνώριζε κατ' ανάγκη η N. Bamba λαμβανομένης υπόψη, ειδικότερα, της επαγγελματικής και προσωπικής της καταστάσεως, αφορούσε την κρισιμότητα της καταστάσεως στην εν λόγω χώρα και τη σαφή απειλή για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια την οποία συνιστούσαν οι παρακωλύσεις των διαδικασιών ειρηνεύσεως και εθνικής συμφιλίωσης, ιδίως αυτές που διακύβευαν τον σεβασμό της κυριαρχικής βουλήσεως την οποία εξέφρασε ο λαός της Ακτής του Ελεφαντοστού, στις εκλογές της 31ης Οκτωβρίου και της 28ης Νοεμβρίου 2010, να ορίσει τον A. Ouattara ως πρόεδρο.
- 56 Αφετέρου, όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο έκρινε ότι έπρεπε να ληφθούν τέτοια περιοριστικά μέτρα εις βάρος της N. Bamba, η παρατιθέμενη στη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως αιτιολογία, η οποία εκτίθεται στο σημείο 6 του πίνακα Α του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/656, όπως τροποποιήθηκε με την επίμαχη απόφαση, και στο σημείο 6 του

παραρτήματος ΙΑ του κανονισμού 560/2005, όπως τροποποιήθηκε με τον επίμαχο κανονισμό, επισημαίνει τα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία συνίστανται στα επαγγελματικά καθήκοντα, στον εκδοτικό όμιλο, στην εφημερίδα και στα είδη πράξεων και εκστρατειών τα οποία αφορά, τα οποία εμφανίζουν, κατά το Συμβούλιο, την εμπλοκή της θιγομένης στην παρακώλυση της διαδικασίας ειρηνεύσεως και συμφιλίωσης στην Ακτή του Ελεφαντοστού.

- 57 Αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, από την αιτιολογία αυτή καθίσταται αντιληπτό ότι το Συμβούλιο αντλεί τον ειδικό και συγκεκριμένο λόγο για τη λήψη περιοριστικών μέτρων εις βάρος της N. Bamba από την προβαλλόμενη ευθύνη της τελευταίας, λόγω των καθηκόντων που φέρεται ότι ασκούσε ως διευθύντρια του ομίλου που εξέδιδε την εφημερίδα *Le temps*, για πράξεις δημόσιας υποδαυλίσεως του μίσους και της βίας, καθώς και για τις εκστρατείες παραπληροφόρησης σε σχέση με τις προεδρικές εκλογές του 2010, οι οποίες υποκινήθηκαν από την εφημερίδα αυτή.
- 58 Όπως υποστήριξε το Συμβούλιο, η N. Bamba δεν μπορούσε ευλόγως να αγνοεί ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο, αναφερόμενο με τις επίμαχες πράξεις στα καθήκοντα της διευθύντριας του ομίλου που εξέδιδε την εφημερίδα *Le temps* τα οποία ασκούσε η θιγομένη, ήθελε να τονίσει την εξουσία επηρεασμού και την ευθύνη που υποτίθεται ότι απορρέουν από τα καθήκοντα αυτά όσον αφορά την εκδοτική γραμμή που ακολουθεί η εφημερίδα αυτή και το περιεχόμενο των εκστρατειών Τύπου τις οποίες φέρεται ότι διεξήγαγε η εν λόγω εφημερίδα κατά τη μετεκλογική κρίση στην Ακτή του Ελεφαντοστού.
- 59 Ως εκ τούτου, με τα στοιχεία αυτά, δόθηκε στη N. Bamba η δυνατότητα να προσβάλει λυσιτελώς το βάσιμο των επίμαχων πράξεων. Λαμβανομένων υπόψη των εν λόγω στοιχείων, η N. Bamba είχε τη δυνατότητα, ενδεχομένως, να αμφισβητήσει το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που εξέθεταν οι επίμαχες πράξεις, ιδίως αρνούμενη ότι είχε την ιδιότητα της εκδότριας του ομίλου που εξέδιδε την εφημερίδα *Le temps* ή την ύπαρξη τέτοιων εκστρατειών ή αρνούμενη την ευθύνη της για τις εκστρατείες αυτές, ή να αμφισβητήσει τη λυσιτέλεια όλων ή ορισμένων από τα περιστατικά αυτά ή τον χαρακτηρισμό τους ως παρακωλύσεων της διαδικασίας ειρηνεύσεως και συμφιλίωσης στην Ακτή του Ελεφαντοστού, ικανών να δικαιολογήσουν την εις βάρος της επιβολή περιοριστικών μέτρων.
- 60 Επιπλέον, επιβάλλεται να υπογραμμισθεί ότι το ζήτημα της αιτιολογίας, η οποία συνιστά ουσιώδη τύπο, είναι αυτοτελές σε σχέση προς το ζήτημα της αποδείξεως της προβαλλόμενης συμπεριφοράς, το οποίο εμπίπτει στην ουσιαστική νομιμότητα της επίμαχης πράξεως και προϋποθέτει τον έλεγχο του υποστατού των πραγματικών περιστατικών τα οποία εκτίθενται στην πράξη αυτή καθώς και του χαρακτηρισμού των περιστατικών αυτών ως στοιχείων που δικαιολογούν την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων εις βάρος του εμπλεκόμενου προσώπου (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 2005, C-66/02, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-10901, σκέψη 26, και της 16ης Νοεμβρίου 2011, C-548/09 P, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2011, σ. I-11381, σκέψη 88).
- 61 Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, ο έλεγχος της τηρήσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, ο οποίος έχει ως σκοπό να εξακριβωθεί αν η αιτιολογία που εξέθεσε το Συμβούλιο στις επίμαχες πράξεις αρκούσε για να καταστεί γνωστό βάσει ποιων στοιχείων το εν λόγω θεσμικό όργανο επέβαλε περιοριστικά μέτρα στη N. Bamba, πρέπει να διακρίνεται από την εξέταση του βασίμου της αιτιολογίας, που συνίσταται, ενδεχομένως, στον έλεγχο αν τα στοιχεία που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο έχουν αποδειχθεί και αν είναι ικανά να δικαιολογήσουν τη λήψη αυτών των μέτρων.
- 62 Όσον αφορά το επιχείρημα της N. Bamba ότι τα ληφθέντα εις βάρος της περιοριστικά μέτρα δεν μπορούσαν να τύχουν εκ των υστέρων αιτιολογήσεως, αρκεί η επισήμανση ότι τα έγγραφα που υπέβαλε το Συμβούλιο, τα οποία επισύναψε στην αίτηση αναιρέσεως, δεν αποσκοπούν στην εκ των υστέρων αιτιολόγηση των επίμαχων πράξεων, αλλά στην απόδειξη του γεγονότος ότι, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται η έκδοση των πράξεων αυτών, η αιτιολογία τους ήταν επαρκής.

- 63 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας στις σκέψεις 54 και 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η αιτιολογία των επίμαχων πράξεων ήταν ανεπαρκής προκειμένου να παράσχει στη N. Bamba τη δυνατότητα να αμφισβητήσει το κύρος τους και στο ίδιο να ασκήσει τον έλεγχο του νομιμότητας.
- 64 Κατά συνέπεια, ο λόγος αναιρέσεως τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο είναι βάσιμος και, χωρίς να είναι ανάγκη να εξετασθεί ο λόγος αναιρέσεως τον οποίο προέβαλε επικουρικώς, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 65 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο δύναται, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί αμετακλήτως επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 66 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των επίμαχων πράξεων, την οποία άσκησε πρωτοδίκως η N. Bamba, είναι ώριμη προς εκδίκαση και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει το Δικαστήριο να αποφανθεί αμετακλήτως επ' αυτής.
- 67 Στην προσφυγή αυτή, η N. Bamba προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Ο λόγος αυτός έχει τρία σκέλη τα οποία αφορούν, αντιστοίχως, τη μη ύπαρξη διαδικασίας η οποία να παρέχει στη N. Bamba τη δυνατότητα να εκφράσει την άποψή της και να ζητήσει λυσιτελώς τη διαγραφή του ονόματός της από τους επίμαχους καταλόγους, τη μη κοινοποίηση εμπειριστατωμένης αιτιολογίας για την εγγραφή του ονόματός της στους καταλόγους αυτούς και τη μη γνωστοποίηση στη θιγομένη των ενδίκων βοηθημάτων και των προθεσμιών ασκήσεώς τους κατά της εγγραφής αυτής. Ο δεύτερος λόγος αφορά πρόδηλη προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου

- 68 Η N. Bamba υποστηρίζει ότι ο επίμαχος κανονισμός δεν προβλέπει καμία διαδικασία η οποία να της διασφαλίζει αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω κανονισμός δεν προβλέπει το δικαίωμα ακροάσεως του θιγομένου ούτε διαδικασία η οποία να του παρέχει τη δυνατότητα να ζητήσει λυσιτελώς τη διαγραφή του ονόματός της από τον προσαρτημένο στον κανονισμό αυτό κατάλογο των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα.
- 69 Πρώτον, η N. Bamba υποστηρίζει ότι ο επίμαχος κανονισμός δεν διευκρινίζει τη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας το Συμβούλιο αποφασίζει να διατηρήσει σε ισχύ ή να τροποποιήσει την απόφασή του να περιλάβει ένα πρόσωπο στον κατάλογο των προσώπων εις βάρος των οποίων λαμβάνονται περιοριστικά μέτρα. Επισημαίνει συναφώς, αφενός, ότι η επανεξέταση που προβλέπεται στο άρθρο 11α, παράγραφος 4, του κανονισμού 560/2005, το οποίο προστέθηκε στον τελευταίο κανονισμό με τον επίμαχο κανονισμό, δεν συνοδεύεται από καμία απαίτηση αιτιολογίας ούτε περιορίζεται από κάποια προθεσμία, οπότε το Συμβούλιο μπορεί να απαντήσει λακωνικά σε μια αίτηση διαγραφής ή ακόμη και να μην απαντήσει καθόλου. Αφετέρου, υπογραμμίζει ότι η περιοδική επανεξέταση την οποία προβλέπει το άρθρο 11α, παράγραφος 6, του κανονισμού 560/2005 δεν συνοδεύεται από υποχρέωση του Συμβουλίου να κοινοποιήσει τη νέα απόφασή του στους θιγομένους και να τους καλέσει, κατά συνέπεια, να υποβάλουν νέες παρατηρήσεις.

- 70 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 11α, παράγραφος 4, του κανονισμού 560/2005, το οποίο προστέθηκε στον κανονισμό αυτό με το άρθρο 1, σημείο 7, του επίμαχου κανονισμού, ορίζει ότι το Συμβούλιο αναθεωρεί την απόφασή του περί εφαρμογής εις βάρος ενός προσώπου των επίμαχων περιοριστικών μέτρων και ενημερώνει σχετικώς τον θιγόμενο, όταν υποβάλλονται παρατηρήσεις ή παρουσιάζονται σημαντικά νέα στοιχεία. Στην ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2011 προβλέπεται επίσης η δυνατότητα των θιγομένων όπως η N. Bamba να υποβάλουν αίτηση επανεξετάσεως της αποφάσεως περί εγγραφής του ονόματός τους στον επίμαχο κατάλογο, επισυνάπτοντας δικαιολογητικά έγγραφα.
- 71 Εξάλλου, κατά το άρθρο 11α, παράγραφος 6, του κανονισμού 560/2005, το οποίο επίσης προστέθηκε στον κανονισμό αυτό με το άρθρο 1, σημείο 7, του επίμαχου κανονισμού, «ο κατάλογος του Παραρτήματος ΙΑ επανεξετάζεται κατά τακτά διαστήματα, και τουλάχιστον κάθε 12 μήνες».
- 72 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της N. Bamba που αφορούν τα προβαλλόμενα κενά των εν λόγω διαδικασιών αναθεωρήσεως και περιοδικής επανεξετάσεως, υπογραμμίζεται ότι η N. Bamba στρέφει την υπό κρίση προσφυγή κατά των επίμαχων πράξεων καθόσον οι πράξεις αυτές είχαν ως συνέπεια την εγγραφή της για πρώτη φορά στους περιεχομένους στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/656 και στο παράρτημα ΙΑ του κανονισμού 560/2005 καταλόγους των προσώπων που υπόκεινται σε μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων. Συνεπώς, όπως παρατήρησε το Συμβούλιο, η συγκεκριμένη περίπτωση δεν αφορά άρνησή του να αναθεωρήσει την αρχική απόφασή του περί εφαρμογής περιοριστικών μέτρων εις βάρος της N. Bamba ούτε απόφαση του εν λόγω θεσμικού οργάνου περί διατηρήσεως της θιγομένης στους εν λόγω καταλόγους κατόπιν επανεξετάσεως. Συνεπώς, τα επιχειρήματά της είναι αλυσιτελή.
- 73 Δεύτερον, η N. Bamba υποστηρίζει ότι ο επίμαχος κανονισμός δεν προβλέπει ακρόαση των θιγομένων επί των εις βάρος τους ληφθέντων μέτρων σε κανένα χρονικό σημείο, είτε κατά την αρχική εγγραφή είτε κατά το στάδιο της επανεξετάσεως.
- 74 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός τον οποίο επιδιώκουν οι επίμαχες πράξεις, τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα πρέπει, ως εκ της φύσεώς τους, να είναι αιφνιδιαστικά. Για τον λόγο αυτόν, το Συμβούλιο δεν ήταν υποχρεωμένο να προβεί σε ακρόαση της N. Bamba πριν την αρχική εγγραφή του ονόματός της στους επίμαχους καταλόγους (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-6351, σκέψεις 340 και 341, καθώς και της 21ης Δεκεμβρίου 2011, C-27/09 P, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, Συλλογή 2011, σ. I-13427, σκέψη 61).
- 75 Εξάλλου, καθόσον αφορά τη διαδικασία επανεξετάσεως, το επιχείρημα της N. Bamba περί του δικαιώματός της ακροάσεως είναι αλυσιτελές για λόγους που ταυτίζονται με τους εκτεθέντες στη σκέψη 72 της παρούσας αποφάσεως.
- 76 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως
- 77 Η N. Bamba υποστηρίζει ότι οι επίμαχες πράξεις δεν προβλέπουν την κοινοποίηση εμπειριστατωμένης αιτιολογίας της εγγραφής του ονόματός της στους καταλόγους των προσώπων κατά των οποίων λαμβάνονται τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα.

78 Εντούτοις, από τα εκτιθέμενα στις σκέψεις 55 έως 59 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι οι επίμαχες πράξεις περιέχουν επαρκή αιτιολογία της εγγραφής της N. Bamba στους επισυναφθέντες στις εν λόγω πράξεις καταλόγους των προσώπων που υπόκεινται στα εν λόγω περιοριστικά μέτρα. Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως

79 Η N. Bamba υποστηρίζει ότι οι επίμαχες πράξεις δεν προβλέπουν τη γνωστοποίηση στη θιγομένη των ενδίκων βοηθημάτων και των προθεσμιών ασκήσεώς τους κατά της αποφάσεως περί εγγραφής στους επίμαχους καταλόγους ούτε περιέχουν πληροφορίες συναφώς. Οι εν λόγω πράξεις επιβαρύνουν το οικείο πρόσωπο με την υποχρέωση να λάβει το ίδιο πληροφορίες συναφώς, πράγμα το οποίο αντιβαίνει στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950.

80 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στην ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2011, το Συμβούλιο έκανε μνεία της δυνατότητας των θιγομένων προσώπων και οντοτήτων να προσβάλουν την απόφασή του «ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 275, δεύτερη παράγραφος, [ΣΛΕΕ] και στο άρθρο 263, παράγραφοι 4 και 6, [ΣΛΕΕ]».

81 Η μνεία αυτή, σε συνδυασμό με τις διευκρινίσεις που περιέχονται στο άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, μπορούσε να παράσχει στη N. Bamba τη δυνατότητα να πληροφορηθεί το ένδικο βοήθημα το οποίο διέθετε προκειμένου να προσβάλει την εγγραφή της στους επίμαχους καταλόγους καθώς και την ημερομηνία εκπνοής της προθεσμίας προσφυγής, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το γεγονός ότι άσκησε την προσφυγή της εντός της τασσόμενης με τη διάταξη αυτή προθεσμίας.

82 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

83 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

84 Παρά το ότι υποστηρίζει ότι δεν αμφισβητεί τον σκοπό τον οποίο επιδιώκουν οι επίμαχες πράξεις, η N. Bamba υποστηρίζει ότι οι πράξεις αυτές προσβάλλουν δυσανάλογα το δικαίωμά της ιδιοκτησίας, δεδομένου ότι της είναι αδύνατο να εκθέσει λυσιτελώς την άποψή της ενώπιον των αρμοδίων αρχών. Οι εν λόγω πράξεις προβλέπουν πλήρη δέσμευση των κεφαλαίων της, χωρίς ωστόσο να προβλέπουν πραγματικές διαδικαστικές εγγυήσεις που να της παρέχουν τη δυνατότητα να προσβάλει το μέτρο αυτό.

85 Συναφώς, από την παραπομπή που γίνεται, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, στις σκέψεις 368 έως 371 της προαναφερθείσας αποφάσεως Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, με τις οποίες το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι συνέτρεχε αδικαιολόγητος περιορισμός του δικαιώματος ιδιοκτησίας του θιγομένου, λόγω του ότι ελήφθησαν περιοριστικά μέτρα εις βάρος του χωρίς να του παρασχεθούν διαδικαστικές εγγυήσεις ώστε να έχει αυτός τη δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις του ενώπιον των αρμοδίων αρχών, προκύπτει ότι η N. Bamba επιχειρεί να συναγάγει την ύπαρξη προσβολής του δικαιωμάτος της ιδιοκτησίας από την προβαλλόμενη μη παροχή τέτοιων εγγυήσεων εν προκειμένω.

86 Όπως προκύπτει από την εξέταση των διαφόρων σκελών του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Συμβούλιο, το οποίο δεν άκουσε την άποψη της N. Bamba πριν την έκδοση των επίμαχων πράξεων, της παρέσχε, στις πράξεις αυτές, επαρκή αιτιολογία ώστε να έχει αυτή τη δυνατότητα να προσβάλει λυσιτελώς, ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, το βάσιμο των περιοριστικών μέτρων που της

επιβλήθηκαν. Ως εκ τούτου, η υπό κρίση υπόθεση διακρίνεται από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

- 87 Όσον αφορά το ενδεχόμενο δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο του Συμβουλίου ο οποίος αφορά τα ληφθέντα εις βάρος της N. Bamba περιοριστικά μέτρα, αρκεί, εν προκειμένω, η επισήμανση ότι η θιγομένη δεν υποστηρίζει ότι ζήτησε την πρόσβαση αυτή από το εν λόγω θεσμικό όργανο (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, σκέψη 92).
- 88 Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι τόσο η απόφαση 2010/656 όσο και ο κανονισμός 560/2005 προβλέπουν την περιοδική επανεξέταση των καταλόγων των προσώπων εις βάρος των οποίων λαμβάνονται τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα. Κατά το πέρας της επανεξετάσεως αυτής, το Συμβούλιο έκρινε, στην εκτελεστική απόφαση 2012/144/ΚΕΠΠΑ, της 8ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή της απόφασης 2010/656 (ΕΕ L 71, σ. 50), και στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 193/2012 του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού 560/2005 (ΕΕ L 71, σ. 5), ότι δεν συνέτρεχε πλέον λόγος για τη διατήρηση του ονόματος της N. Bamba στους καταλόγους αυτούς.
- 89 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.
- 90 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, η προσφυγή της N. Bamba πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 91 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαιίνεται επί των εξόδων. Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Το άρθρο 140, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 92 Δεδομένου ότι η αίτηση αναιρέσεως του Συμβουλίου έγινε δεκτή και η προσφυγή της N. Bamba κατά των επίμαχων πράξεων απορρίφθηκε, πρέπει, σύμφωνα με το αίτημα του Συμβουλίου, να υποχρεωθεί η N. Bamba να φέρει, πλην των δικών της δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής δίκης καθώς και πρωτοδίκως.
- 93 Η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, παρεμβαίνουσες, αντιστοίχως, ενώπιον του Δικαστηρίου και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Ιουνίου 2011, T-86/11, Bamba κατά Συμβουλίου.**
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή της N. Bamba.**
- 3) Υποχρεώνει τη N. Bamba να φέρει, πλην των δικών της δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής δίκης καθώς και πρωτοδίκως.**

- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**
(υπογραφές)